

POTEP PO PROVANSI IN AZURNI OBALI Z DGD

Andreja Jurajevčič

Povabilo turistične agencije se je glasilo: »Provansa in Azurna obala slovita kot najbolj obiskan del Francije. Nenavadno lepa pokrajina Provanse je prevzela Van Gogha in Cezanna. Tu sta naslikala svoja najlepša dela, saj pokrajina slovi po nepreglednih nasadih sivke, čudovitih rečnih kanjonih, tisočih vinogradov, zaspanih vasicah, nasadih oljk, kostanjevih gozdovih in prijetnih domačinih – to je Provansa. Za Azurno obalo pa se ve, da je **že od nekdaj** najbolj mondena obala Evrope. Je zbirališče bogatašev, boemov, snobov, umetnikov in seveda tudi turistov z vsega sveta. Tako v Provansi kot na Azurni obali se popotnik ne more načuditi radodarni naravi, njenim lepotam in igrivosti barv na vsakem koraku. Van Gogh je že vedel.«

No, smo si rekli, pa dajmo,okusimo to Provanso, pokukajmo v svet provansalskih okusov, vonjav, dobrih vin, ležernega življenja ... gremo!

Po nočni vožnji iz Novega mesta smo prispeli v Provanso in se skozi slikovito pokrajino zapeljali do **Avignona**, enega izmed najpomembnejših mest v zgodovini Francije. Staro mestno središče je še vedno obdano z obzidjem. Med letoma 1309 in 1377 je bil tu sedež papežev v izgnanstvu. Od leta 1995 je z imenom Zgodovinsko središče Avignona: Papeška palača, škofijska skupnost in Avignonski most na Unescovem seznamu svetovne kulturne dediščine. Sloviti most čez reko Rono je poznan po tem, da je bil zgrajen v 13. stoletju, najprej kot lesen, nato kamnit, ohranili pa so zgolj 4 od 22 obokov. Ogleдали smo si tudi **Pont du Gard**, ki velja za pravo mojstrovino rimske arhitekture v Franciji. To je most čez reko Gardono, del 51 kilometrov dolgega akvadukta, sestavljenega iz treh vrst obokov, ki je s čisto vodo oskrboval rimsko kolonijo.

Slika 1: Pont du Gard.

Slika 2: Dolenjski posebnež cviček med francoskimi vini.

V vasi Chateauneuf-du Pape, ki stoji na enem najbolj znanih vinorodnih območij Francije, smo obiskali vinsko klet in poskusili »papeško vino«, izvedli pa smo tudi zanimivo primerjavo z dolenjskim cvičkom. O svojih vinih smo podučili tamkajšnja kletarja, ki pa nad našim dolenjskim posebnežem nista bila

ravno navdušena. Seveda smo bili nad njim toliko bolj navdušeni mi v večernih urah, ko smo posedali ob bazenu hotela in pridno srkali žlahtno kapljico. Nekateri celo tako navdušeni, da so pozabili lokacijo in ime hotela.

Naslednji dan smo si ogledali **Arles**, najpomembnejše rimsko mesto v Provansi. Leta 1888 ga je odkril nizozemski slikar Vincent van Gogh, ki je bil prevzet nad sončno in barvito provansalsko pokrajino. Med svojim obiskom v Arlesu je izdelal več kot 300 slik in risb. Pomešali smo se med pisano množico domačinov in turistov ter se sprehodili po tamkajšnji sobotni tržnici, kjer se dobi vse, kar ti srce poželi: stojnice se šibijo pod težo sveže pripravljenih domačih jedi, lokalno pridelanega vina, oljk, ročno izdelanih mil, parfumov, raznih olj in drugih domačih izdelkov. Navdušilo nas je tudi zdraviliško mesto **Aix en Provence**, mesto vodnjakov in fontan, s Cours Mirabeau, široko glavno avenijo, obdano z graščinami in krošnjami mogočnih platan, kjer je ustvarjal umetnik 20. stoletja – Cezanne.

Slika 3: Dobrote na tržnici.

Slika 4: Dolenjci na rdeči preprogi.

Prežeti s praviimi provansalskimi vibracijami smo se odpravili proti **Azurni obali**, se ustavili v mestu **Cannes**, se sprehodili po rdeči preprogi do festivalske palače, nato pa okusili zanimivo vožnjo z avtobusom po ozkih uličicah Nice do majhnega družinskega hotela v bližini mestnega središča. Nica je največje mesto francoske riviere, turisti se zgrinjajo sem zaradi podnebja in čudovite arhitekture, znana je po Promenade des Anglais (Sprehajališče Angležev), šest kilometrov dolgem sprehajališču. Promenada je zelo živahna, poseben pečat ji dajejo ulični zabavljaci, kolesarji, tekači in drugi rekreativci. Prijeten večer smo preživeli v enem od lokalov ob kozarcu piva in se v poznih urah po še ne zapuščenih uličicah vračali proti hotelu, lakoto pred spanjem pa smo potešili z vmesnim postankom v enem od lokalčkov z domačo hitro hrano ...

Zadnji dan smo se najprej odpeljali po panoramski cesti do simpatične vasice **Eze**, ki kot orlovo gnezdo na pečini kraljuje nad okoliškimi kraji. Obisk parfumerije je potrdil nepisano pravilo, da ga ni kraja, kjer ne bi srečal koga iz »bivše Juge«, saj je bila vodička po rodu Makedonka, govorila pa je mešanico slovenščine, češčine in makedonščine (vse seveda s pojočim francoskim naglasom), tako da smo jo vsi razumeli ...

V žepni kneževini **Monako** smo se po zelo čistih in urejenih uličicah najprej sprehodili mimo knežje palače, si z obzidja ogledali veličastno marino v **Monte Carlu**, potem pa obiskali svetovno znani oceanografski muzej in akvarij, ki sta v mogočni palači 85 metrov nad morjem. Stavbo so gradili 11 let, danes pa je to eden najpomembnejših muzejev in znanstvenih središč sredozemskega podvodnega sveta.

Slika 5: Parfumerija v vasici Eze.

Slika 6: Oceanografski muzej.

Oceanografski inštitut je leta 1910 ustanovil princ Albert I., znani pomorščak Jacques-Yves Cousteau pa je bil tu dolgoletni ravnatelj. Muzej ima v številnih akvarijih bogato zbirko žive morske favne, razstavljena so tudi okostja morskih živali, makete ladij, skice, orožje, orodje, zemljevidi, geodetski instrumenti in oprema s številnih odprav princa Alberta I. Sledil je še sprehod po mondenem Monte Carlu, središču igralništva, mimo luksuznih hotelov, draguljarn in delu znamenite proge slovitih dirk formule 1.

V popoldanskih urah smo se čez Italijo in mimo številnih letovišč na ligurski obali do Genove, čez Apenine in mimo Benetk vrnili v Slovenijo.

Za konec pa lahko glede Provanse rečemo le: van Gogh je imel prav!

Besedilo in fotografije: Andreja Jurajevčič, za Dolenjsko geodetsko društvo
e-naslov: andreja.jurajevcic@gov.si